

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 106. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167181871504/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Døren aabnedes, og en Mand trådte ind i Stuen, klædt i en brun Frakke med sorte Anaupet i samt en sort Højsels Kæbuse paa Hovedet; og bag efter ham kom et ungt Menneske af omtrent tyve Aars Alder.

Ved at betragte Mandens ærværdige Udseende og hans Klædebragt, skulde man itag falde paa den Tanke, at han havde været en Provst, eller i det mindste en Præst, og dog var han ingen af Deleus, ja han horte ikke engang i mindste Maade til Gejstligheden, men var en der i Egnen boende Fabrikør, hvilket jeg erfarede af den efterfølgende Samtale, der foretog mig aldeles bejnderlig og lærerig, hvortil den ogsaa indprentede sig saaledes i min Husommelse, at jeg er i Stand til at levere Læserne den saa indtilendelig, at de ikke skal tabe en Tøddel deraf.

Kromanden. Se, god Dag, min kjære Broder! velkommen tilbage fra Kjøbenhavn.

Den brune Mand. Gud velsigne dig og dit Hus! men Himlen bevare mig fra at saa endnu en saadan Forstræffelse som den, jeg har haft i Dag! den vilde lægge mig i Graven.

Kromanden. Har du væltet? eller har Hestene løbet løbt med dig?

Den brune Mand. Nej, det var ikke saa vel. Det kunde have været, hvad det var — vist nok farligt, men ved Fortjæntets Raade kunde naar dog have sluppet vel af en saadan Fare.

Kromanden. Du gjør mig ganske forstræffet. Hvad er det da? for altting sig mig det snart.

Den brune Mand. Hør nu da: en halvs Mil her fra ved et Led traf vi en Mand af et fælt og stemmelt Udseende.

Kromanden. Dog vel ikke en Røvere? Vi plejer ellers at være fri for saadanne Personer.

Den brune Mand. Nej, meget værre; det var en Tigger, som luffede Ledet op for os og bad os om en Almsøse.

Kromanden. Naa, og saa videre.

Den brune Mand. Jeg, der sad indpakkert i mine Rejseklæder, saa at jeg ikke uden megen Besværighed kunde